

Ἀπὸ Ναυπλίου.

— Κατὰ τὴν 30 τοῦ Μαΐου τὴν νύκτα ἐπλήρωσε τὸ κοινὸν χρέος, μετὰ ὀλίγων ἡμερῶν ἀσθένειαν, ὁ πα-
νιερώτατος Μητροπολίτης τῶν παλαιῶν Πατρῶν, Κύ-
ριος Γερμανὸς, καὶ κατὰ τὴν 31 ἐτάφη λαμπρῶς
καὶ ἐκκλησιαστικῶς καὶ πολιτικῶς. Ἡ πατρίς ἐστε-
βήθη ἐνὸς καλοῦ πολίτου, καὶ ἡ ἐπιτροπὴ τῆς Σω-
ελεύσεως ἔχασε τὸν πρόεδρόν της. Ὁ καλὸς οὗτος
πατριώτης ἐφάνη πολλάκις χρήσιμος εἰς τὴν πατρί-
δα, καὶ διὰ τῆς φρονήσεως, παιδείας καὶ τῆς ὑπο-
λήψεώς του συνήργησεν εἰς πολλῶν καλῶν κατόρθωτιν.
Λυπούμεθα ὅτι δὲν γνωρίζομεν τὰς περιστάσεις τοῦ

βίου τοῦ μακαρίτευ, διὰ τὴν ὁμιλήσωμεν διεξοδικώ-
τερον περὶ αὐτοῦ.

Ἡ σεβαστὴ Διοίκησις μας, προνοῦσα περὶ τῆς
ασφαλείας τῆς ἐπικρατείας ἐν γένει, δὲν ἔλειψεν ἐν
καίρῳ ἀπὸ τοῦ νὰ δώσῃ τὰς ἀναγκαίας εἰς τοῦτο δια-
τάξεις, ὅπου ἀνήκεν, ὡς καὶ ἄλλοτε εἴπαμεν, καὶ
καταβάλλῃ εἰς τὰ λοιπὰ τὰ εἰς τὸν πόλεμον ἀ-
ναγκαῖα τῆς ἀνέκουσας ἐπιμέλειαν. Ἡδὴ δὲ φροντί-
ουσα καὶ περὶ τῆς ασφαλείας τῆς Ἰδρας, μεγικώ-
τερον, ἐστείλειν εἰς αὐτὴν κατ' αὐτὰς 4000 στρατιώ-
τας ὑπὸ ἀξιόους ἀρχηγούς, καὶ ἐδιώρισε καὶ πόρον εἰς
οἰκονομίαν αὐτῶν. Διέταξε προσέτι νὰ περάσῃ ἐκεῖ καὶ τὸ
πρὸ τοῦ συνταγματάρχου Κ. Φαβιέρον τακτικὸν σῶμα.
Διὰ προτροπῆς τῆς Διοικήσεως μετοίκησαν κατ' αὐ-
τὴν καὶ οἱ Πετζίωται εἰς τὴν Ἰδραν, καὶ ἡδὴ προσ-
παθεῖ ἡ Διοίκησις νὰ πείσῃ καὶ τοὺς Κρανιδιώτας
νὰ μετοικήσωσιν εἰς τὴν αὐτὴν νῆσον. Ὡστε ἀσφα-
λεισμένη οὕτως ἡ νῆσος αὕτη διὰ τῆς πολυανδρίας,
αὐτὰ καὶ ἐκ φύσεως ὀχυρὰ, καταστήνεται ἐτι μᾶλλον
ἰσχυρωτέρα, καὶ ἱκανὴ ν' ἀνθέξῃ εἰς πᾶσαν προσβολὴν
τοῦ ἐχθροῦ, ἐκιοῦτος ἢ θελετολμήσει νὰ κινηθῇ κατ' αὐτῆς.

Οἱ Ἰδραῖοι καὶ Πετζίωται εἶναι κατὰ πάντα ὁμό-
φρονες, σύμφωνοι, καὶ εἰς ἀρίστην ἀρμονίαν, καὶ ὅχι
κατὰ τὰ φαινόμενα, ἀλλὰ πραγματικῶς. Παρασκευά-
ζονται ἀκαταπαύστως εἰς ἀπάντησιν τοῦ ἐχθροῦ κατὰ
θάλασσαν, καὶ δεικνύουσιν εἰς τοῦτο τὴν μεγίστην
προθυμίαν. Ἐκατὸν πολεμικὰ πλοῖα εἶναι ἕως τῶρα
ἐτοιμασμένα, καὶ καλῶς ἐφοδιασμένα κατὰ πάντα,
ἐκτὸς τῶν πυρπολικῶν, τὰ ὅποια εἶναι ἱκανά. Ὅσοι
δὲ νέοι καὶ ἄνδρες, τόσοι Ἰδραῖοι ὅσον καὶ Πετζίω-
ται, εἶναι ἀξιόμαχοι, εἶναι ἔτοιμοι νὰ ἐμβῶσιν εἰς τὰ πλοῖα.
Τοιοῦτον καὶ τοσοῦτον σπῆλον δὲν εἶχε ποτὲ ἡ Ἑλλάς.

Τοιοῦτον ζῆλον, καὶ τιαύτην προθυμίαν δεικνύουσιν ἐν
ταύτῃ καὶ οἱ Ψαριανοὶ, καὶ σύμφωνοι καὶ αὐτοὶ παρασκευά-
ζονται εἰς ἀπάντησιν τοῦ κοινῆς τῆς πατρίδος κινδύνου.

Ὅσοι ἀξιοκατηγόρητοι καὶ ἀξιόμιστοι εἶναι ἡ ἐ-
πὶ πάρας διχόνοια, τόσοι ἀξίεπαινος καὶ ἀξιαγάπη-
τος εἶναι ἡ εὐλογημένη ὁμόνοια. Ὅπου ὁμόνοια, ἐκεῖ καὶ
ὅλα τὰ καλά· ὅπου δὲ διχόνοια, ἐκεῖ σφραγὶς τὰ κακά.
Ἐν ὁμονοίᾳ ὄντας, καὶ ἐν ὁμονοίᾳ εἰς ἓν καὶ τὸ αὐ-
τὸ τέλος ἀποδιδέοντες καὶ συντρέχοντες, ὁ ἐχθρὸς
δὲν ἡμπορεῖ ποτὲ νὰ μᾶς βλάψῃ· ἐξ ἐναντίας, ὅταν
μᾶς εὖρῃ εἰς διχόνοιαν, διχρημένους, ἀσυνφώνους,
ὅχι μᾶς βλάπτει, ἀλλὰ μᾶς ἀφανίζει ἐξ ὀλοκλήρου.

Οἱ Ἰδραῖοι καὶ Πετζίωται διὰ τῆς ἐσχάτως πρὸς ἀλ-
λήλους συνδεθείσης ἀδελφικῆς τῶν ἀγάπης, καὶ τῆς
μεταξὺ αὐτῶν κατασταθείσης ὁμονοίας, εἴλκυσαν πρὸς
ἑαυτοὺς ὅχι μόνον τὴν ἀγάπην καὶ τὸν ἔπαινον, ἀλλὰ
καὶ τὸν θαυμασμὸν ὅλων τῶν φρονίμων ὁμογενῶν καὶ
τῶν καλῶν πατριωτῶν· ἔδωκαν ἐν ταύτῃ καὶ κάλλιστον
παράδειγμα, νὰ ὁμονοήσωσι καὶ ὀλοκλήρως τὰ διάφορα
τῆς Ἑλλάδος τμήματα, καὶ νὰ παύσῃ οὕτως ἡ τοῦ
Πελοποννησίου πρὸς τὸν Στερεοελλαδῆν ἢ τὸν νησιώ-
την, καὶ τὸ ἀνάπαλιν, ἐπικρατοῦσα ψυχρότης καὶ

ἀδιαφορία. Μιᾶς μητρὸς τέκνα εἶμεθα· τὸν αὐτὸν ἐχ-
θρὸν ἔχομεν· τὸν αὐτὸν κίνδυνον τρέχομεν, καὶ πρὸς
ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἀποδιδέοντες ἀγωνιζόμεθα
ἐξ ἡδὴ ἔτη.

Ἀλλὰ, καθὼς ἡ ὁμόνοια εἶναι ἀξίεπαινος καὶ ἀξι-
αγάπητος, οὕτως καὶ ἡ πειθαρχία. Ἡ πειθαρχία
εἶναι ἀναγκαιοτάτη εἰς ὅλους ἐν γένει τοὺς πολίτας,
κατ' ἐξοχὴν ὅμως εἰς τὰ στρατιωτικὰ, καὶ μάλιστα
ἐν καιρῷ πολέμου. Στρατιωτικὸν χωρὶς τῆς ἀπαιτου-
μένης πειθαρχίας, εἶναι σῶμα παραπελυμένον, καὶ
εἰς οὐδὲν χρήσιμον. Διὰ τοῦτο ὅσοι ἀξίεπαινοι εἶναι
ὅσοι πείθονται εἰς τὰς διατάξεις τῆς Διοικήσεως, ὅ-
λο τόσοι ἀξιοκατηγόρητοι εἶναι ὅσοι ἀπειθοῦσι· καὶ
δικαίως ἡμπορεῖν νὰ ὀνομάσῃ τοὺς ἀπειθεῖς, ἐχ-
θροὺς τῆς πατρίδος· διότι, ἂν τις π. χ. προσταζόμενος
νὰ ἀπέλθῃ εἰς τὸν πόλεμον, καὶ μάλιστα ἐν καιρῷ
μεγίστης ἀνάγκης, νὰ τρέξῃ κατὰ τοῦ ἐχθροῦ εἰς
ὑπεράσπισιν τῆς πατρίδος, καὶ αὐτὸς ἀπειθῶν εἰς
τὴν προσταγὴν δὲν ἀπέλθῃ, ὠφελεῖ ἢ βλάπτει τὴν
πατρίδα; καὶ ὅστις βλάπτει τὴν πατρίδα, δὲν εἶναι
ἐχθρὸς τῆς; καὶ πῶς ἄλλος παρὰ τοῦ ἐχθροῦ βλά-
πτει; Οἱ κατὰ πάντα ἀξίεπαινοι Πετζίωται ἔδωκαν
καὶ κατὰ τοῦτο κάλλιστον παράδειγμα. Πειθόμενοι εἰς
τὴν πατρικὴν τῆς Διοικήσεως προτροπὴν, ἀπεφάσισαν
ν' ἀφήσωσι τὸν τόπον τῆς γενέσεώς των, καὶ νὰ με-
τοικήσωσιν εἰς Ἰδραν, ἐπειδὴ τὰ ἀπαιτοῦσαν τὰ συμ-
φέροντα τῆς ὅλης πατρίδος. Ἐὰν ἀπειθοῦντες δὲ
μετοικεύσαν εἰς Ἰδραν, καὶ ἡ πατρίς ἐβλάπτετο διὰ
τοῦτο, ἐνομίζοντο πλέον οἱ Πετζίωται χρηστοὶ πολί-
ται; ἐνομίζοντο καλοὶ πατριῶται; Ἡ, εἰς οἱ διορι-
σθέντες νὰ περάσωσιν εἰς Ἰδραν ἀρχηγοὶ καὶ στρα-
τιῶται, δὲν ἐπειθόντο εἰς τὴν διαταγὴν τῆς Διοικήσε-
ως, καὶ ἡ Ἰδρα ἐβλάπτετο παρὰ τοῦ ἐχθροῦ, καὶ
ἐπομένως ὅλη ἡ πατρίς, ἥσαν πλέον φίλοι, καὶ ὅχι
ἐχθροὶ τῆς πατρίδος οἱ στρατιῶται καὶ ἀρχηγοὶ ἐ-
κεῖνοι; Ἡ πειθαρχία λοιπὸν εἶναι ἀναγκαιοτάτη εἰς
ὅλους τοὺς πολίτας, κατ' ἐξοχὴν ὅμως εἰς τὸ στρα-
τιωτικόν, καὶ ἀξίεπαινος εἶναι ὅσοι πείθονται, καὶ
προτρέπουσι καὶ ἄλλους εἰς ἀπόκτησιν καὶ ἀσκήσιν
τῆς χρησιμωτάτης ταύτης ἀρετῆς. Ὅθεν πάλιν τὸ
λέγομεν· ἐν ὁμονοίᾳ ὄντας καὶ συνεργούντας, δεικνύ-
ντας ἐν ταύτῃ καὶ τὴν ἀπαιτουμένην πειθαρχίαν, ὁ ἐ-
χθρὸς δὲν ἡμπορεῖ νὰ μᾶς βλάψῃ κατ' οὐδὲνα τρόπον,
ἀλλὰ βλάπτεται αὐτὸς, φθείρεται, ἀφανίζεται, καὶ οὕ-
τως ἀποκτῶμεν διὰ τῆς εἰας τὴν πολυπόθητον εἰρή-
νην, φέρουσιν μετ' ἑαυτῆς θαυνοφρούσας τὴν ἐλευ-
θερίαν καὶ ἀνεξαρτησίαν.

Πρὸς τὸν Συντάκτην τῆς Γεν. Ἐφημερίδας

Ἡ συνεδρίασις τοῦ βουλευτικοῦ τῆς Γαλλίας κατὰ
τὴν 13 (25) Μαρτίου μᾶς φαίνεται περιέργως καὶ ὀ-
τρυνῶς ἀναγνώστας τῆς Γεν. Ἐφημερίδας, καὶ ἰδοὺ σπεύδοντες
νὰ μεταφράσωμεν ὅσα ἀφορῶσι τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἐάν τι
γέσωμεν, θέλομεν προσθέσει καὶ τὰ, τὰ ὁποῖα ἀφο-
ρῶσι τὴν Ἑλλάδα.

...σα λέγει ὁ Κύριος Βιλλέλης, καὶ ὁ ἀνώνυμος
...του γράφει εἰς τὴν Ἀγγλίαν.

Καὶ οἱ ὁπωσοῦν εἰδήμονες τῆς Γεωγραφίας ἡξεύρουν,
ὅτι οἱ καλοὶ Εὐρωπαῖοι, μετὰ τὸν ἀφανισμόν ἀπάν-
των σχεδὸν τῶν παλαιῶν, ἢ μᾶλλον, τῶν ἱθαγενῶν
κατοίκων εἰς τὰς Ἀντίλλας, ἐμηχανεύθησαν νὰ ἀπα-
γάγῃ τοὺς κατοίκους τῆς δυτικῆς Ἀφρικῆς, καὶ νὰ
ἀγοράσῃ Αἰθίοπας, τοὺς ὁποίους μεταφέρουν εἰς
τὰς Ἀντίλλας, καὶ τοὺς πωλοῦν ἐκεῖ, διὰ νὰ καλλι-
εργῶσιν τὸν ζαχαροκάλαμον, καὶ τὸν καφέν, καθὼς καὶ
ἄλλα προϊόντα τῶν νήσων ἐκείνων, ἐνδοσκομένῳ μετα-
ξὺ τῆς Ἀρκτικῆς καὶ Ἀνταρκτικῆς Ἀμερικῆς, πρὸς
ἀνατολὰς τοῦ Μεξικανικοῦ κόλπου ἢ θαλάσσης. Ὁ
ἀριθμὸς τῶν ἀνδραπόδων Μαύρων αὐξήσε μεγάλως, καὶ
εἰς μὲν ἀπὸ τὰς μεγαλητέρας ἐκείνων, τὸν ἅγιον
Δομίνικον, οἱ Μαῦροι ἐπαναπτάτησαν, καὶ ἐσφάζαν
ἢ ἐδίωξαν τοὺς ὀλιγαριθμούς, συδαρίτας Εὐρωπαίους,
μετονομάσαντες τὴν νήσον των μὲ τὸ παλαιὸν τῆς Ἀ-
μερικανικὸν ὄνομα Χαϊτίαν. Τὸ παράδειγμα τῶν
Χαϊτινῶν ἡμπορῶν νὰ μιμηθῶσι καὶ τῶν ἄλλων ἐκεῖ
νήσων οἱ Αἰθίοπες μέτοικοι. Ὅθεν ἠναγκάσθησαν τέ-
λος πάντων αἱ μεγάλαί δυνάμεις νὰ δώσωσιν ἀκρόα-
σιν εἰς τὰς φωνὰς τῶν φιλανθρώπων, διὰ νὰ παύσῃ
πλέον ἡ σωματεμπορία. Δὲν ἐκατωρθώθη ὅμως ἡ κα-
τάπαυσις τῆς, καὶ διάφοροι ἔμποροι τῶν Παρισίων
καὶ τῆς Χάβρας παραπονοῦνται πρὸς τὸ Γαλλικὸν βου-
λευτήριον, λέγοντες ὅτι ὁ ἐμποδίζων τὴν σωματεμ-
πορίαν νόμος δὲν ἐκτελεῖται, ἀλλ' ἐξ ἐναντίας διά-
φορα Γαλλικὰ καράδια ἐξακολουθοῦν νὰ μετακομίζωσιν
Αἰθίοπας. . . . Ὅθεν ὁ κατὰ τῆς σωματεμπορίας νό-
μος ἄλλο δὲν ἐπέφερε, παρὰ τὸ νὰ κάμῃ τὸ ἐμπό-
ριον τοῦτο πλέον ἀπώθηρον· καθότι, διὰ νὰ ἀποφύ-
γῃ τὰ ἐμποδίζοντα αὐτὸ βασιλικὰ πλοῖα, ἐμδαρ-
καρίζουν τοὺς Αἰθίοπας εἰς ταχύπλοα, καὶ στείβα-
ζουν ἀπὸ 200 ἕως 300 σκλάβους εἰς ἐνδοκατάστρωμα
δύο καὶ ἡμίσεως ποδῶν ὕψους. Οἱ ἀναφέροντες ἐκθέτουν,
τὰς μεταχειρίζονται αὐτοὺς τοὺς δυστυχεῖς οἱ σωμα-
τέμποροι, ὥστε ρίπτουν ἀπὸ αὐτοὺς κατ' ἔτος 3
ἕως 4,000 εἰς τὴν θάλασσαν, ἀπὸ τὴν κακοπάθειαν
καὶ στενοχωρίαν.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἀναφορᾶς ταύτης εἰς τὸ
βουλευτήριον, ὁ στρατηγὸς Σεβαστιανὸς, μέλος τῆς
βουλῆς, ἀνέβη εἰς τὸν ἄμβωνα, καὶ εἶπεν· “Ἡ ὁ
νόμος δίδει εἰς τὸ μινιστήριον ἀρκετὴν δύναμιν, διὰ
νὰ ἐμποδίσῃ αὐτὸ τὸ φρικτὸν ἐμπόριον, καὶ, ἐὰν αὐτὸ
ἐξακολουθῇ, εἶναι ἐνοχοὶ οἱ ὑπουργοί· ἢ ὁ νόμος εἶ-
ναι ἀνίκανος, καὶ πάλιν οἱ ὑπουργοὶ εἶναι ὑπεύθυνοι·
διότι δὲν ἐζήτησάν πλέον δραστήρια μέτρα καταπαύσε-
ως ἀπὸ τὰς δύο βουλὰς. Εἶναι γνωστὸν, ὅτι ἐφέτος
ἔξελυσαν ἀπὸ τὴν Νάντην ὑπὲρ τὰ 30 πλοῖα διὰ
τὸ ἐμπόριον τοῦτο. Ἀλλὰ δὲν ἀπορῶ διὰ τὴν ἀνοχὴν
αὐτὴν· ὅπου εἶναι σκλαδία, παντοῦ εὐρίσκεται τὸ
ὑποστήριγμα τοῦ Γαλλικοῦ μινιστηρίου. Ναί, Κύριοι!
εἰς τὸ ἐμπόριον τῶν Αἰθίοπων θέλουν νὰ προσθέσωσι
καὶ τὸ τῶν ἄσπρων. Οἱ ὑπουργοὶ τῆς Γαλλίας

φέρουν τοὺς ἀπεσταλμένους Τούρκους, νὰ στρατολογήσιν
ὑπὲρ τοῦ σατράπου τῆς Αἰγύπτου. Ἐμπρὸς εἰς τὰ
ὀμμάτιά των, ὅσα καράδια εὐρίσκονται εἰς τὴν Μασ-
σαλίαν, ναυλόνονται εἰς λογαριασμόν τοῦ Ἱμπρημή,
καὶ στέλλονται Γάλλοι ἀξιωματικοί, διὰ νὰ διδάξωσι,
καὶ νὰ διατάξωσι τὰ Αἰγυπτιακὰ στρατεύματα, κα-
θὼς καὶ κανόνια Γαλλικῆς κατασκευῆς, διὰ νὰ κεραυ-
νοβολήσωσι τοὺς δυστυχεῖς καὶ ἀφόδους ὑπερασπιστάς
τοῦ Μεσολογγίου. Οἱ μεταγενέστεροι θέλουν ζητήσῃ
λογαριασμόν ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς ὑπουργοὺς διὰ τὰς τόσας
πράξεις των, τὰς ὁποίας ἀποδοκιμάζει τὸ ἔθνος, καὶ
κατὰ τῶν ὁποίων ἡγέρθη εὐγενὴς ἀγανάκτησις εἰς τὴν
βουλὴν τῶν Πατρικίων. Ἐὰν ἡ φιλανθρωπία δὲν ἰσχύῃ
εἰς τὰς καρδίας τῶν ὑπουργῶν, ἡ πολιτικὴ καὶ ἐπρεπε
νὰ τοὺς ὑπαγορεύσῃ πολίτευμα διαφορετικόν· ἀλλ' ἡ
πολιτικὴ των εἶναι ἐσφαλμένη, καθὼς τὰ αἰσθήματά
των εἶναι παρὰ φύσιν. . . . [ἰδὼ οἱ φίλοι τῶν ὑ-
πουργῶν ἐμυρμιυρίζαν πολὺ, καὶ διέκοψαν τὸν ῥήτορα.]
Τὰ μινυρμιυρίσματά Σας, Κύριοι, μὲ εἶναι ποθητά,
ἐπειδὴ μὲ κάμνουν νὰ ὑποθέσω, ὅτι δὲν πιστεύε-
τε εἰς αὐτὰ τὰ πράγματα, τὰ ὁποῖα ὅμως εἶναι, κατὰ
δυστυχίαν, ἀληθέστατα.

Ὁ Κύριος Βιλλέλης, πρόεδρος τῶν ὑπουργῶν, διὰ
δέχεται τὸν Σεβαστιανόν, καὶ λέγει· “Ὁ καταδὸς
ἀπὸ τὸν ἄμβωνα ῥήτωρ εἶπεν ὀνειδισμούς κατὰ τῶν
ὑπουργῶν. Μεταχειρίζομαι τὴν λέξιν ὀνειδισμοῦς,
διὰ νὰ μὴν εἶπω φωνασκίαν, ἢ ὁποία ἀρροῖζει κα-
λῆτερον εἰς τὸσον συκοφαντικῆς κατηγορίας. Εἶπεν ὅτι
οἱ ὑπουργοὶ ἀδιαφοροῦν εἰς τὰς σωματεμπορίας, ἐν ᾧ
ἡ ἐπιτροπὴ Σας ἐξέλεσεν ὅσα μέτρα ἔλαβεν ἡ διοί-
κησις, διὰ νὰ ἐμποδίσῃ τὸ δυσφημισμένον τοῦτο ἐμπόριον.

Ἡθέλησαν νὰ ἐνώσωσι τὸ περὶ τῶν μαύρων σκλάβ-
ων μὲ τὸ ὀνομαζόμενον ἐμπόριον τῶν ἄσπρων, καὶ
κατηγορεῖται ἡ Γαλλικὴ διοίκησις, ὅτι συνεργεῖ εὐ-
χαρίστως, ἐπειδὴ λέγουν, ὅτι τὸ Γαλλικὸν μινιστέ-
ριον ὑποφέρει τὰ καταπονηθῶσιν καὶ δυστυχεῖς Ἑλλη-
νες ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς των· ὅτι ἐστελεν ἀξιωματικούς,
διὰ νὰ βοηθήσωσι τοὺς ἐχθροὺς τῶν Ἑλλήνων· ὅτι
ἀνέχεται νὰ γίνεταί ὁ καθοπλισμὸς των εἰς τοὺς λι-
μένας μας, καὶ ὅτι ἀφίνει νὰ γίνωνται πανταχοῦ στρα-
τολογίαι ἐν ὀνόματι τῶν Αἰγυπτίων καὶ τῶν Τούρκων.
ἐν ἐνὶ λόγῳ Σας εἶπεν, ὅτι ζητεῖ παντοῦ νὰ γῇ
ὑποστήριγμα καὶ βοήθημα τῆς δουλείας. Ἰδοὺ, Κύ-
ριοι! ἡ ἐπίσημος ἀναφορὰ τοῦ ἀντιναυάρχου μας Δε-
ριγνύ, διοικητοῦ τῆς κατὰ τὴν Αἰγαῖον πέλαγος μοί-
ρας μας. “Ὁ Τουρκικὸς στόλος, συγκεείμενος ἀπὸ
,, 134 κομμάτια, ἐξ ὧν τὰ 80 πολεμικά, ἐφθάσε
,, τὴν 3 Νοεμβρίου [22 Ὀκτωβ.] εἰς τὸν Ματα-
,, πᾶν, χωρὶς νὰ ἀπαντηθῇ ἢ νὰ πειραχθῇ ἀπὸ τοὺς
,, Ἕλληνας. Μεταξὺ τῶν φορτηγῶν, ἐπαρατηρήθησαν
,, τρία Τούρκικα, ὀκτὼ Αὐστριακὰ, ἑπτὰ Ἀγγλικά,
,, τρία Σαρδινιακὰ, δύο Ἰσπανικά, ἐν Ἀμερικόν, καὶ
,, οὐδὲν Γαλλικόν. ,, Εἶναι προσέτι ἀποδεδειγμένον,
,, ὅτι τὰ βασιλικὰ καράδια ἐγλύττωσαν 7000 Ἕλληνας,
,, γυναῖκας, καὶ παῖδια, καὶ πᾶσι δὲν μὲ

τέλουν στρατεύματα ἢ πολεμεφθδία τῶν ἐχθρῶν των, ἐπειδὴ εἰς αὐτὰς τὰς ἐκπλεύσεις των εἶδαν τὴν σημαίαν τῶν ἁλλων ἰθὺν, καὶ ὄχι τὴν Γαλλικὴν, καὶ ὅμως τὸ Γαλλικὸν ἐμπόριον δὲν ὑποφέρει ὀλιγώτερον παρὰ τὸ τῶν ἁλλων, ἀπὸ τὰς πειρατείας τῶν Ἑλλήνων, τὰς ὁποίας ἐπὶ διαφόροις προφάσεσι δὲν παύουν ἀπὸ τοῦ νὰ κάμνουν. „ (*)

Μετὰ τὸν Βιλλέλην ἰδοὺ τί εἶπεν, ὁ βουλευτὴς Βενιαμῖνος Κωνστάντος. “ Δὲν ἔχω τὰς ἰδίας μὲ τὸν Σεβαστιανὸν πληροφορίας, ἀλλ’ ἠξέυρω ὅτι δημοσίᾳ στρατολογοῦν διὰ τοὺς Τούρκους, καὶ ἠμπορῶ νὰ εἰπῶ πρὸς τοῦ, καὶ διὰ ποίου γίνεται ἡ στρατολογία. (μερικὸι ἐφώναξαν· ὀνόμασέ τα.). Ὀνομάζω λοιπὸν κάποιον κύρ (sicur) Δελιζῶνα, εὐρισκόμενον πρὸ ὀκτῶ ἡμερῶν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς Καστιλλίας, ὁ ὁποῖος ἐπεφορτίσθη αὐτὰς τὰς στρατολογίας· δὲν ἠξέυρω δὲ εἰς ἔπειτα ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὸ Παρίσι.

ἠμπορῶ προσέτι νὰ εἰπῶ εἰς τοὺς ὑπουργοὺς μας· δειχθῆτε τέλος πάντων; φερόμενοι πλέον εἰλικρινῶς καὶ φιλανθρωπῶς, προστάται τῆς θρησκείας καὶ τῆς ἀνθρωπότητος· φανῆτε σταθεροὶ, γενναῖοι, καὶ χριστιανοὶ· ναι, σταθῆτε χριστιανοὶ! διδοῦτες χεῖρα βοηθείας εἰς τοὺς Ἕλληνας, καὶ μὴ θέλετε νὰ φαίεσθε χριστιανοὶ μὲ τελετὰς ματαίας καὶ ἀνωφελεῖς. „

Ὁ Σεβαστιανὸς: “ Διὰ νὰ ἀποκριθῶ εἰς τὴν πρόθεσιν τοῦ συμβουλίου τῶν ὑπουργῶν περιορίζομαι εἰς τὸ νὰ Σᾶς σημειώσω ἓν πρᾶγμα. Εἶναι ἀποδεδειγμένον ὅτι Γαλλικὸν πλοῖον μετέφερεν ἀπὸ τῆς Ἀλεξανδρείας εἰς τὰς Νεόκαστρον τοὺς θησαυροὺς τοῦ Ἰμπραήμη. Οἱ ὑπουργοὶ τῆς Γαλλίας ἀγνοοῦν αὐτὸ τὸ πρᾶγμα; τὸ ἐτιμώρησαν; δὲν ἠξέυρουν ὅτι εἰς τοὺς ἐν τῇ Μεσογείῳ λιμένας μας ναυπηγοῦν φρεγάτας καὶ κορβέττας εἰς λιγαριασμὸν τοῦ πασσᾶ τῆς Αἰγύπτου; „

Ὁ Κύριος Βιλλέλης: “ Εἰς τὰς ὕδρεις κατὰ τῶν ὑπουργῶν τοῦ βασιλέως δὲν πρέπει νὰ ἀποκριθῶμεν μὲ ὕδρεις, ἀλλὰ μὲ πράγματα. Σᾶς εἶπα ὅτι ὁ θησαυρὸς τοῦ Αἰγυπτιακοῦ στρατεύματος μετεφέρθη ἀπὸ Γαλλικὸν πολεμικὸν πλοῖον· ἔπρεπεν ὅμως νὰ προσθέσουν ὅτι οἱ πράξαντες αὐτὸ, ἐσθύσθησαν ἀπὸ τὴν κατάλογον, καὶ καθήρεθσαν. Ὡς καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἐν Ἀρχιπελάγει μοῖρας μας μετεκαλέσθη, καὶ διωρίσθη αὐτὸ αὐτοῦ ὁ ἀντιναύαρχος Δεσιγνὺς.

Ζητοῦν νὰ ἐξηγηθῶ περὶ τῶν πολεμικῶν ναυπηγημάτων εἰς τοὺς λιμένας τῆς Μεσογείου. Εἶπα καὶ ἄλλοτε ὅτι, ὅσα ἀναφέρονται εἰς τὴν πολιτικὴν διεύθυνσιν τῆς Διοικήσεως, δὲν ἔπρεπε νὰ ἀνακαλύ-

πτονται εἰς τὸ βῆμα τοῦτο· ἐπειδὴ ὁμως προκαλεῖτε ἐξηγήσεις, Σᾶς λέγω, ὅτι ἡ διοίκησις τοῦ βασιλέως δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἐμποδίσῃ οὐδεμίαν νόμιμον πρᾶξιν ἀπὸ μέρους διοικήσεων, μὲ τὰς ὁποίας ἔχομεν εἰρήνην. Ὀλίγα ἔτη ἀπέβασαν ἀφ’ οὗ ὁ Δαῖς τοῦ Ἀλγερίου κατεσκεύασε δύο φρεγάτας εἰς τοὺς λιμένας μας. Ἐσυγχωρήθη ὁμοίως καὶ εἰς τοὺς πασσᾶς τῆς Αἰγύπτου νὰ ναυπηγήσῃ μίαν φρεγάταν καὶ μίαν κορβέτταν, κατὰ μίμησιν δύο νηῶν μας, τὰς ὁποίας ἐθαύμασεν εἰς τοὺς λιμένας του· ἀλλὰ δὲν τὸ ἐσυγχωρήθη νὰ τὰς καθοπλίσῃ, καθὼς ἐσυγχωρήθη εἰς τὸν Δαῖν τοῦ Ἀλγερίου, καὶ κατὰ τοῦτο, δὲν παραβαίνομεν τὴν οὐδετερότητά μας. Ἀλλ’ οἱ Ἕλληνες δὲν μᾶς γνωρίζουν χάριν· κατήχησαν εἰς παράφρονα πειρατείας, καὶ ἡ ἀσφάλεια τοῦ ἐμπορίου μας ἐπειράχθη. Ὁ ἀντιναύαρχος Ριγνὺς φέρει περὶ τούτου πολλὰ ἐξακριβωμένα παραδείγματα, καὶ εἶναι ἀδύνατον εἰς τὴν Γαλλικὴν μοῖραν, νὰ προλάβῃ αὐτὰς τὰς ληστείας, αἱ ὁποῖαι βλάπτουν περισσότερο τὸ Γαλλικὸν ἐμπόριον. „ (*)

Ἀπόσπασμα ἐπιστολῆς, περικλεισμένου εἰς τὰς ἐπιστολάς τῶν ἐν Λιβόρνῳ Viollet Grabaui et Comp., διευθυνομένας πρὸς τὸν Βογῶς Ιουσουῶ, ἐπιτραπέζι τοῦ σατράπου τῆς Αἰγύπτου ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

Ἐκ Τουλῶνος, 21 Μαρτίου 1826.

Ἐκπληροφωρήθημεν κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σας περὶ τοῦ ἀν’ ἦναι δυνατὸν νὰ κατασκευασθῇ εἰς τὸν λιμένα μας μίαν κορβέτα καὶ ἓν βασιλὶν ῥάξιν. Ἡ ὑπόθεσις αὕτη ἔχει δυσκολίας· εἰς τὸ νὰ ἀποκρίνῃ τῇ τῇ συγκατάθεσιν τῆς αὐτοῦ ἐξουσίας, τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ναυτικῶν. Πρὸ πάντων ὅμως εἶναι ἀναγκαῖον νὰ ἠξέυρωμεν, διὰ ποῖον εἶναι διωρισμένα αὐτὰ τὰ πλοῖα. Ἐάν μελλῶσι νὰ ἀπολίσθωσι ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων, νομίζομεν ὅτι εἶναι εὐκολώτερον νὰ ἀκόμωμεν τὴν ἀλυσιν· ἀλλ’ ἡ μεγαλύτερα δυσκολία εἶναι εἰς τὴν εὑρεσιν ἐνταῦθα τῆς ξυλικῆς τοῦ πρώτου μεγέθους, ἥτις εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖα εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν δύο τούτων πλοίων. Ἀναγκάσις ἡ τοιαύτη ξυλὴ πρέπει νὰ μετακομισθῇ ἐκ τῆς Ῥωμανίας καὶ Τουλῶνας· ἐπειδὴ δὲν ἡ χορήγος ξυλὴ τῆς Γαλλίας εἰς 4 καὶ 5 εἶδους φυλάττεται ἰδίως διὰ τὸ βασιλικὸν ναυτικόν. Ἀλλ’ οἱ Κύριοι Βροσὴτ Ἀντὼλ καὶ Σαντρί, ἐκ Μασσαλίας ἐλθόντες εἰς τὸν λιμένας μας τὴν ἀναγκαῖαν ξυλὴν πρὸς κατασκευὴν μιᾶς κορβέτας ἐπὶ συμφωνίᾳ νὰ ἀποδώσωσι ἢ νὰ πληρώσωσι τὴν τιμὴν, ἀλλὰ πρέπει νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι αὕτη δὲν ἀπαιτοῦσε ξυλὴν τοῦ πρώτου μεγέθους, τῆς ὁποίας τὸ ναυτικὸν μας ἔχει μεγίστην χρείαν, καὶ μετὰ πάντων ζητεῖ νὰ τὴν εὕρῃ.

Εἶναι δυσκολὸν νὰ προσδιορίσωμεν τὴν τιμὴν τῶν δύο αὐτῶν πλοίων διὰ τοῦτο ὅτι ἔστιν ἀνάγκη νὰ γνωρίσωμεν λεπτομερῶς τὴν περιγραφὴν.

(*) Ἐάν ἐτιμωρήθησαν οἱ μετακομισθέντες τοὺς στρατιωτικὰς μεθόδους τοῦ Ἰμπραήμη δὲν ἠξέυρωμεν· εἶναι ὅμως ἀνθρώποι, οἱ ὅποιοι βεβαιοῦν τὸ ἐναντίον, καὶ ὅτι ὁ μετακατασθεὶς ἀνταρσίβη ἀλλοτρίως. Προσθέτουν ὅτι ἡ ἰδία πρᾶξις ἔγινε καὶ τὸ τελευταῖον φθινοπώρην. Ἀλλ’ ὅτι καὶ ἂν ἐπράξην ἔπειτα οἱ Γαλλικοὶ ὑπουργοί, δὲν ἐπιστράφησαν βέβαια οἱ θησαυροὶ τοῦ Ἰμπραήμη, καὶ ἡ ὁλοκλήρως ἀδιόρθωτος διὰ τοὺς Ἕλληνας.

Ὁ Κύριος Βιλλέλης θέλει νὰ ἀποσπῇ περὶ τῆς ναυπηγίας τοῦ Μπρ-μὲν-Αλῆ, ἀναφέρων παλαιότεραν ναυπηγίαν τῶν Ἀλγερινῶν. Αἱ καὶ πάλιν ἐπαινέι καὶ ἀποδέχεται τὴν δοθείσαν εἰς τὸν Δαῖν ἐδωκεναι πρὸς προηγηθεῖσα ἀδικία ἀφθονοῖ ἄλλαν δευτέραν; Ἐθαύμαζαν καὶ μᾶς εἰς τοὺς λιμένας μας τὴν τεχνικὴν ναυπηγίαν τῶν Γάλλων, καὶ δὲν ἠξέυρω ἐάν ἐσυγχωρήθῃ καὶ εἰς ἡμᾶς νὰ ναυπηγήσωμεν εἰς τὸν λιμένας.

(*) Ἐνδέχεται ἡ Λαυσανικὴ ἔφημερις, ἀπὸ τὴν ὁποίαν μεταφράζομεν τὰ ἀνωτέρω, νὰ παρέλειψε πολλὰ· ἐπειδὴ ἡ ἐκθεσίς τῆς ὁμοίας μετὰ περικύβη, καὶ ὄχι μετὰ ἀντιγραφήν τῶν βουλευτικῶν λόγων. Ἐάν ὅμως ὁ ἐξουχάτος Κύριος Βιλλέλης εἶπε μόνον τὰ ἀνωτέρω, δὲν ἀπικρίθη εἰς πάσας τὰς κατηγορίας τοῦ Κ. Σεβαστιανοῦ. Ἡ μαρτυρία τοῦ Κ. Δεσιγνὺς βεβαιώνει μόνον καὶ μόνον ὅτι εἰς τὸ ἀκρωτήριον τοῦ Μασσαλῆ δὲν ἦτον κανὼν Γαλλικὸν φορτηγὸν· θέλομεν ἰδεῖ ἀνωτέρω νεώτερον τοῦ ἀπολογίου, καὶ θέλομεν πάλιν σημειώσῃ τινά.